

тертипъ) противъ Россіа; защото Оттоманская Порта за да бѣдатъ ней вѣрны тѣзи Князѣве, желаше да има като единъ залогъ (*аманетъ, тѣрски) за това новое Оуправленіе, нѣхныа роднины, дѣто оставаха въ Цареградѣ.

Тѣзи Фанариоте во осемнадесатый вѣкъ изгониха (*испѣдиха) Болгарскій языкъ не токо изъ Церковы, но и изъ Сѣдове Влашкой земли. Отъ таа причина много пакостъ тегли отъ онова время Литтература оттамдѣнавскаго Болгарскаго Народа, кой е оставенъ отъ тогива на свои силы.

Не само Болгаре, но и Сербе до половинна минѣшаго 18. столѣтіа, не са оуправляваха отъ Цареградскихъ Патріарховъ*)

Тѣи имаха своихъ Патріарховъ въ Тер-

---

*) Патріархъ, слово греческо, отъ патиръ (т. е. отецъ, или баща), или отъ патріа (францѣски фамиліа, или къща) и архонъ (оуправитель, или глава (тѣрск. забитинъ)). Заради че пріаха Болгаре отъ Грецы вѣра, за това са види, че пріаха и сичкѣи церковны гречески титѣае.